9 ARALIK 1972
SAYI : 10

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

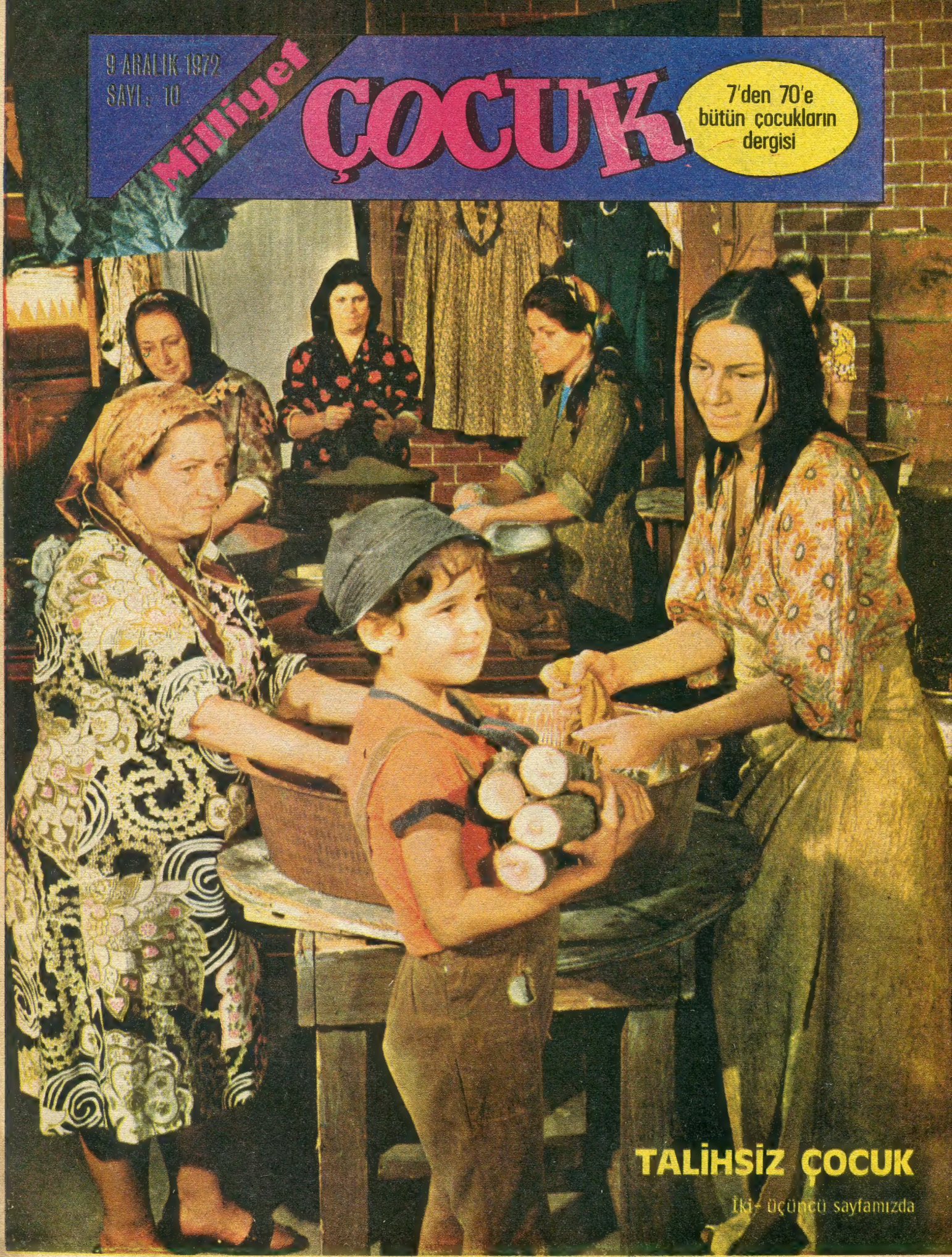

TALİHSİZ ÇOCUK

İki- üçüncü sayfamızda

TALİHSİZ ÇOCUK

ARADAN SENELER GEÇTİ... VASFİYE VE ALİ İZMİT'TE BİR GECEKONDU MAHALLESİNDE YAŞIYORLARDI. ALİ BÜYÜMÜŞTÜ.

ALİ SABAHLARI FIRINDA ÇIRAKLIK YAPARAK PARKALLARA EKMEK DAĞITIYORDU...

İŞİ BİTİNCE OKULA KOŞUYORDU... SINIFININ EN ÇALIŞKAN ÖĞRENCİSİYDİ...

ESER Kemalettin Tuğcu

HAZIRLAYAN
Osman F. Seden

KAMERA
Güngör Tetiker

OYNAYANLAR

Kahraman Kral	*Feridun Çölgeçen*
Gül Taner	*Arif Anıl*
Taygar Belevi	*Ali Demir*
Zeki Timey	*ve*
Nubar Terziyan	*Nalan Çöl*

5

ÖZET

Davut adlı eski mahkûmlardan bir serseri ; komşusu Salim Reise, ölüm döşeğinde, oğlu olarak bilinen Ali'yi 9 yıl önce nasıl kaçırdığını itiraf etmektedir.

OKULDAN ÇIKINCA VASFİYE'NİN ÇALIŞTIĞI ÇAMAŞIRHANEDE ODUN TAŞIYARAK MÜŞTEREK HAYATLARINA KATKIDA BULUNUYORDU...

GECE VASFİYE UYURKEN ALİ SABAHLARA KADAR LAMBA IŞIĞINDA DERS ÇALIŞIYORDU...

BİR GÜN ALİ OKULDAYKEN KALBİNDEN RAHATSIZ OLAN VASFİYE FENALAŞTI...

ARKADAŞLARI VASFİYE'Yİ O GECE HEMEN EVİNE TAŞIDILAR VE ALİ'Yİ ÇAĞIRDILAR. DOKTOR DURUMUNUN ÜMİTSİZ OLDUĞUNU ANLAMIŞTI... FAKAT ETRAFIN TELAŞLANMASINI İSTEMİYORDU...

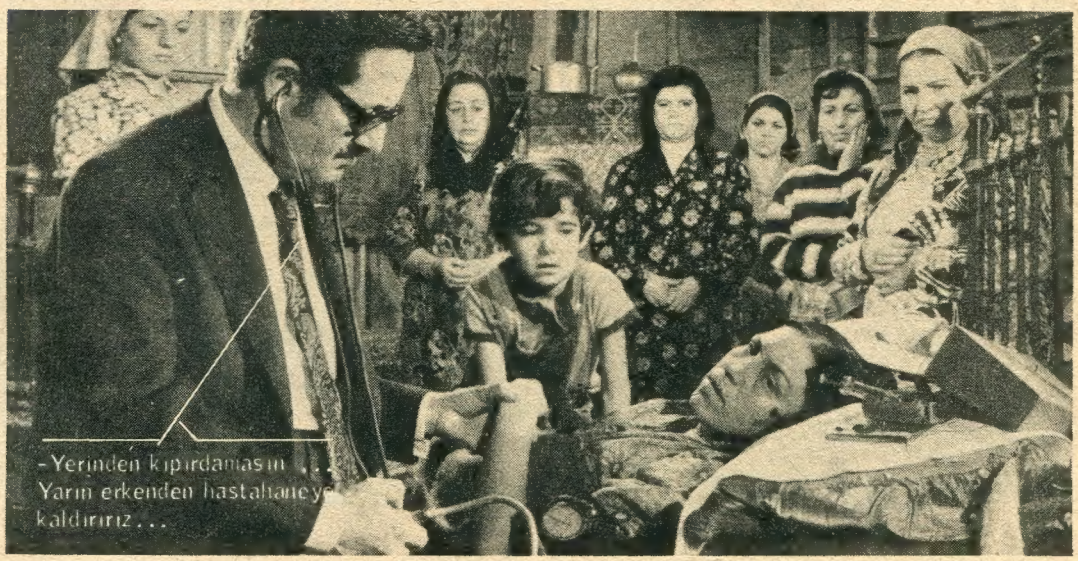

MAVİ SERÇENİN ÖYKÜS

buz adacık eriyordu...

Suna, hafta süresince, Ömer'le Ali'yi düşünmüştü. Nehrin akıntısına kapılan bir buz adacığın üstünde, iki arkadaş ne yapmışlardı ? Donmadan sahaba erişebilmişler miydi ? Erişebildilerse sabahleyin ne olmuştu ? Kendilerini kurtaracak birine rastlamışlar mıydı? Suna onlar için çeşit çeşit sonlar kurmuştu: Ömer'le Ali bazen kurtulup ana babalarına kavuşuyor, bazan da uçsuz bucaksız denizde, buz adacıkla birlikte, yok olup gidiyorlardı.. Suna onların kurtulmasını içtenlikle istiyordu...

Mavi serçe, telaşla kanat çırparak, odaya girdi...

Suna sevinçle ellerini çırptı :

- Yaşasın ! Mavi serçem geldi. Sonra kuşu avucuna aldı, özlemini gidermek için öptü öptü...

- Biraz geçiktim, dedi Mavi serçe. Beyaz serçenin gevezeliği üstündeydi, lafa tuttu beni. Senin için çok hoş bir öykü hazırlamış. Haftaya o gelecek. Kendini beğenmiş bir salyangozun başına gelenleri anlatacakmış sana.

- Arkadaşların nasıl ? Pembe serçe hâlâ kuluçkada mı ?

- Arkadaşlarım iyiler. Pembe serçe, yumurtalarının üzerinde uyuklayıp duruyor.

- Pembe serçenin yavrularını çok merak ediyorum.

- İleride bir gün, onlar da gelirler seni görmeye.

- Sarı serçenin kanadı iyileşti mi ?

- Evet. Uçabiliyor artık ...

N'olursun öykünü hemen anlat...Günlerdir Ömer'le Ali'nin...

Mavi serçe Suna'nın sözünü kesti :

- Biliyorum. Sonlarını merak edip duruyorsun değil mi ?

- Evet, Evet, Hem de çok merak ediyorum.

- O halde dinle :

Ömer'le Ali'nin üzerinde bulundukları buz adacık, sabaha doğru, nehrin sonuna vardı. Nehir, orada denize karışıyordu. Buz adacık döne döne nehirden çıktı. Yavaş yavaş denize açıldı. Çocuklar denizi ilk kez görüyorlardı. Ortalık iyice aydınlanınca, bu sınırsız mavi suyun, dört bir yanlarını kaplamış olduğunu gördüler. İkisi de çok heyecanlıydılar.

Ömer :

- Dikkat ettin mi? Buz adacık hep şu yana doğru ilerliyor.

- Evet, ben de demin sana bunu söyliyecektim... Denizlerde, çeşitli yönlerde akıntılar olurmuş...

- Evet, öğretmenimiz hem sıcak hem de soğuk su akıntılarından söz etmişti.

- Buzadacık, sıcak su akıntısına kapılırsa erir... O zaman...

- Bırak şimdi bu sözleri. Korkuya kapılmaktan ne çıkar. Soğukkanlı olalım. Belki de kurtuluruz. Dün gece ağlayıp sızladık da ne geçti elimize ? En iyisi gözümüzü dört açıp kurtuluş yolları arayalım.

- Haklısın Ali, fakat elimde değil, çok korkuyorum. Düşün bir kere...

Ali öfkeyle sözünü kesti:

- Evet, düşünüyorum. Buz adacık güneşten, ya da sıcak su akıntısından erirse, biz n'oluruz? Ne olacağımız apaçık ortada. Bunun nesini düşüneyim?

- Kızma canım.

- Sende gücümüzü kıracak sözler söyleme bundan sonra...

- Adacık, hızla bir yerlere doğru gidiyor. Ben diyorum ki, karaya yaklaşırsak, adacıktan atlayıp yüzerek kurtuluruz.

- Hah şöyle, olumlu şeyler düşün...Bekleyelim bakalım...

Hava biraz ısınmıştı. Deniz çalkantısızdı. Güneş, arada bir bulutlardan sıyrılıp parlıyor, sonra yine kayboluyordu.

Çocuklar, bir süre susup düşünceye daldılar... Sessizliği Ömer bozdu :

- Çok uykum var. Gözlerim kapanıyor. Biraz uyuyayım, Sen nöbet tut. Sonra sen uyursun ben beklerim... Belki bir gemi falan çıkar yolumuza... Çocuklar çantalarının üstünde oturuyorlardı. Ömer, başını Ali'nin omuzuna dayar dayamaz uyuya kaldı...

Ömer'le Ali eve dönmeyince, ana babaları onları aramaya çıkmışlardı. Çocukları bir yandan da polis arıyordu. Fakat o gece hiç bir ip ucu bulamadılar. Araştırma, ertesi gün de sürdü. Ogün polis, çocukların okuluna uğradı. Oradaki soruşturma sonunda, Ali ile Ömer'in, buzları çözülen nehirde, boğulduklarına ka-

rar verildi. Ana babaları, dayanılmaz acı - lar içinde, ağlaşıp dövünüyorlardı. Okul- da Ali ile Ömer için, saygı duruşu yapıl- dı. Sınıf arkadaşları ve öğretmenleri, gün boyunca ağlaştılar. Ogün ders yapamadı- lar... Tüm gazeteler, çocukların resim - lerini bastılar ve olayı ayrıntılariyle yaz- dılar...

Ali, omuzunu oynatarak uyumakta o- lan Ömer'i uyandırdı :

- Hey, aç gözlerini bak ! ..

Ömer korkuyla uyandı.

- Ne var, n'oluyor ?

- Dediğim çıktı, bak, buz adacık küçül - meye başladı ! Deminden beri gözümü dik- tim, çevresine bakıyorum. Bu sabah ayağımı ileriye doğru rahatça uzatabiliyor - dum. Şimdi denedim, ayağım denize de - ğiyor.

- Belki öne doğru kaymışızdır.

- Yok canım ! Baksana adacık gözle gö- rülecek kadar ufaldı...

Ömer, kuşkuyla çevresine bakındı :

- Haklısın, diye içini çekti. Belki de a - dacık soğuk akıntıdan çıkıp sıcak su a - kıntısına kapıldı.

- Şimdi ne yapacağız ?

İkisi de aynı anda, birbirlerine bu so- ruyu sordular...

Sonra yaklaşıp birbirlerinin kollarına sıkı sıkı tutundular...

Ali :

- Allaha dua edelim... dedi. Ömer bu bu- luşu çok beğendi. Uçsuz bucaksız deni - zin ortasında, yerle gök arasında kalmış iki insanın yakarışlarını, ancak Allah du- yabilirdi. Bildikleri duaları okudular. İki- si birden : "Allahım bizi kurtar, n' olur kurtar" diye mırıldandılar. Bir ara susup yine düşünceye daldılar. Gözlerini buz a- dacığın çevresinden ayıramıyorlardı. Ger- çekten adacık, gittikçe küçülüp inceli- yordu...

Ömer, içindeki korkuyu yenmek için rasgele konuşmaya başladı :

- Geçen cumartesi günü, bayrak töreni- de bağrağı kim tutmuştu ?

Ali, şöyle bir düşündü :

- 5/B. sınıfından bir çocuk. Hani kıvır kıvır siyah saçları vardı. Güleç yüzlü bir çocuk...

- Hatırladım, hatırladım. O çocuk 5 / B. sınıfının en çalışkan öğrencisiymiş.

- Bu hafta bayrak tutma sırası bizim sı - nıftaydı. Başımıza bu iş gelmeseydi, cu- martesi günü bayrağı ben tutacaktım. Ali, Ömer'in bu sözüne karşı çıktı.

- Nereden çıkardın bunu? ...Geçen cu- martesi öğretmen bana söz vermiş: "Ge- lecek hafta sen tutarsın" demişti... Ömer diklendi :

- Yok canım !..... geçen hafta öğretme- ne ben de sordum...

- Biliyorum yanındaydım o sırada. Öğ - retmen sana : "Bir cumartesi de sen tu - tarsın" demişti...

- Hayır sen yanlış anlamışsın, bu cumar- tesi sen tutarsın dedi...

Ali, öfkeyle silkinip kolunu Ömer' in kolundan sıyırdı... Ve tam o sırada, kar- şıdan kendilerine doğru gelmekte olan ba- lıkçı gemisini gördüler...

Çocuklar, gemiye ayak basar basmaz, sevinçle oradakilerin boyunlarına atıldı - lar... Daha sonra, geminin kaptanına, başlarından geçen serüveni anlattılar.

Kaptan, sevgiyle sırtlarına birer şap- lak indirdi :

- Yaramaz adamlar. Sizi bir güzel patak- lamalı, ama şimdi gemimde konuksunuz. Önce bir güzel karnınızı doyuralım... Sonra...

Çocuklar merakla :

- Sonra, dediler. Sonra bizi ne yapacak- sınız ?

Kaptan babacan bir tavırla omuz silk- ti :

- Bu sabah limandan, açık denizlerde ba- lık avlamak için çıkmıştık. Kısmet değil- miş. Geri dönüyoruz. Sizi ailelerinize teslim edeceğim.

Çocuklar, sevinçle kaptanın boynuna sarıldılar.

- Yaşa kaptan amca, hem de çok çok ya- şa !... Limana ne zaman varırız?

Kaptan :

- Hiç tasalanmayın. Bu gece, yatakları- nızda uyuyacaksınız... Haydi gelin şim- di, yemek yiyelim, dedi....

Suna, derin derin içini çekti :

- Oh çok şükür ! Çocuklar kurtulamıya - caklar, diye çok korkmuştum... Diyerek başını koltuğun arkalığına dayadı.

Mavi serçe, cik cik cik öterek, oda - nın içinde kanat çırptı. Ve Suna'nın bur- nunu gagalayıp, pencerenin önüne kondu. Suna :

- Dur gitme, diye bağırdı. Cumartesi gü- nü okuldaki bayrak töreninde, bayrağı Ö- mer mi tuttu ? Ali mi ?

Mavi serçe, sabırsızlıkla pencerenin önüne konup uçuyordu. Ama Suna'nın so- rusunu cevaplamadan gitmedi :

- Öğretmen, bayrağı ikisine de tutturma- dı.

- Neden ?

- Nedenini düşünüp kendin bul artık...

Ve Mavi serçe, bunu söyledikten son- [illegible] gözden kayboldu...

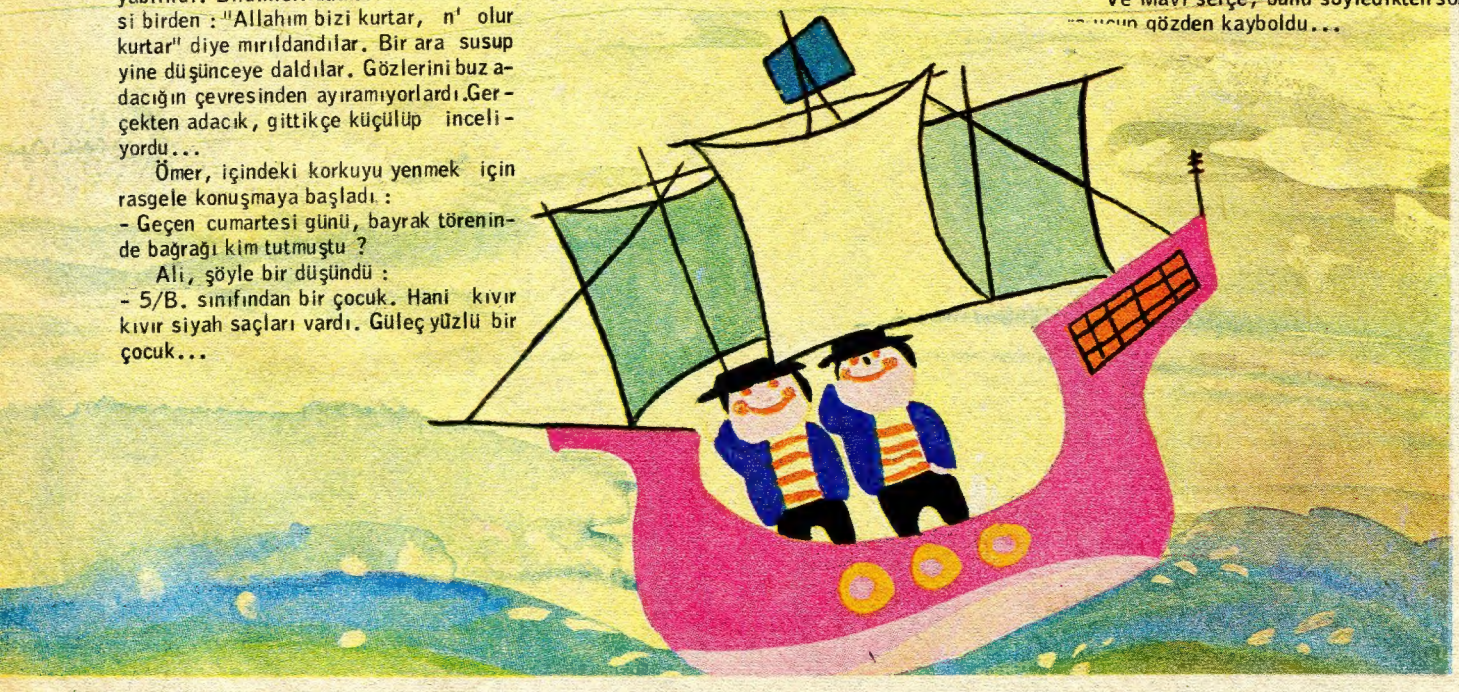

TENTEN'in MACERALARI

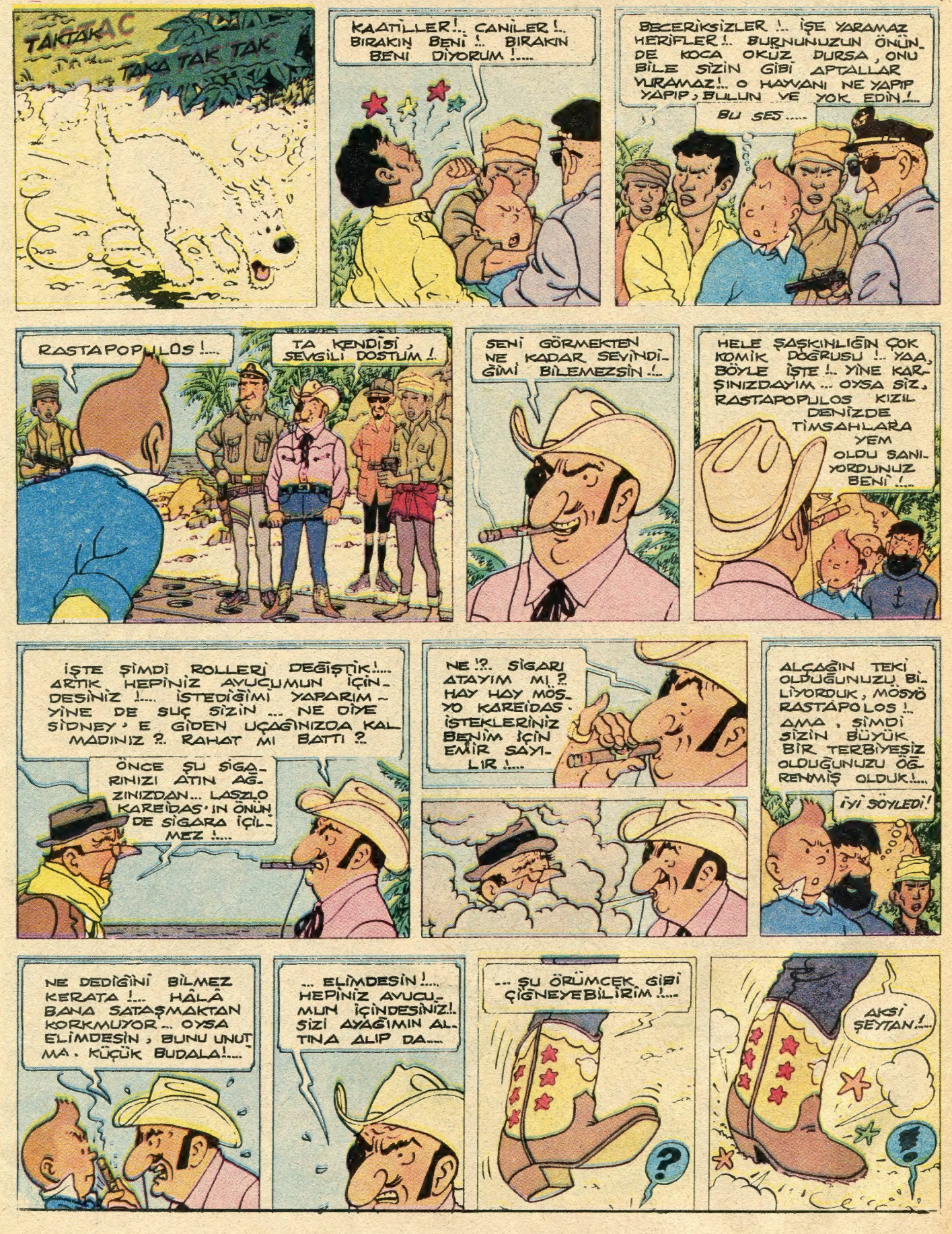

SİDNEY YOLCULUĞU 10

Türkiye'de yayın hakkı Milliyet'e aittir.

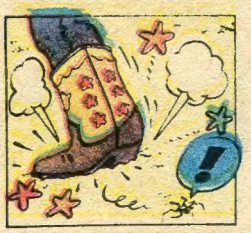

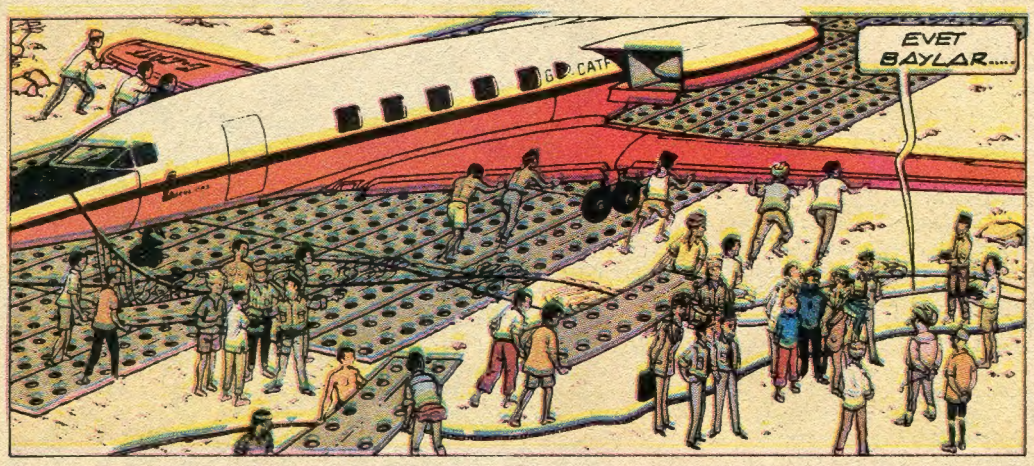

DEVAMI VAR.

SATÜRN'E NASIL GİDİLİR

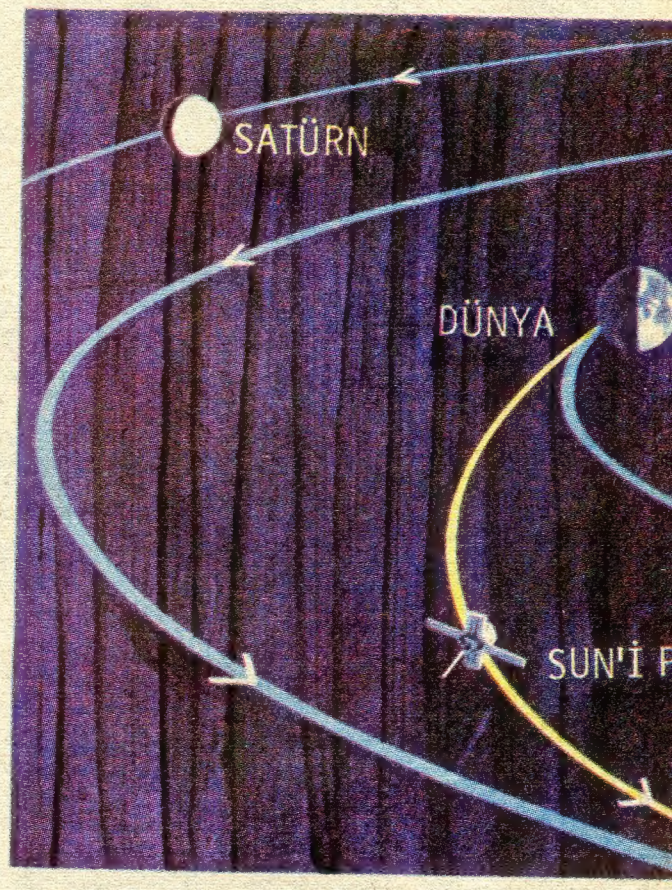

Ayda sekerek yürüyen küçük adamı hepiniz gördünüz,değil mi? Düşünün ki,daha on yıl öncesine kadar,uydumuzun fethi hâlâ hayal sayılmaktaydı.Uzayda girişilen teşebbüslere alıştık artık, sanıldığından çok daha yakın olan bir geleceğe daha az kuşku ile bakabileceğimizden emin olabilirsiniz.

Bu gün sizlere,bu işe önayak olanların bazılarından söz etmek istiyoruz...Bunlar belki daha az tanınmaktadırlar, ama uzayın fethindeki önemleri az değildir.İçleri çok karışık elektronik aletlerle dolu olan bu sessiz gemicikler,"başka dünyaları" yakından incelemek için yüz milyonlarca kilometreyi aşıp dolaşmaktadırlar.Bu uzay araştırıcıları,anlayacağınız gibi,yapma uydulardan farklıdırlar, çünki güneş sistemimizin öteki gezegenlerine gitmek için dünyanın çekiminden tamamiyle kurtulmaktadırlar.

Bu araştırıcıların motorları yoktur,ama gök cisimlerinin hareketlerinden,Newton'un çok sevdiği ve bütün yıldızlı evreni dengede tutan o evrensel çekim kanunundan (elmayı hatırlıyorsunuz, değil mi) ustaca faydalanmaktadırlar.

Şimdiye kadar Venüs ve Merih gezegenlerine fırlatılan araştırıcıların ise,güneşin yapma uydularından başka bir şey olmadıklarını kesinlikle söyliyebiliriz.Bunlar gerçekten,hedef-gezegenlerin yörüngeleriyle karşılaşan güneş yörüngelerine oturtulmaktadırlar.Ortadaki büyük resim,dünyadan bir güneş yörüngesine fırlatılan bir uzay araştırıcısının,Merih gezegeninin yakınlarına nasıl gittiğini göstermektedir.

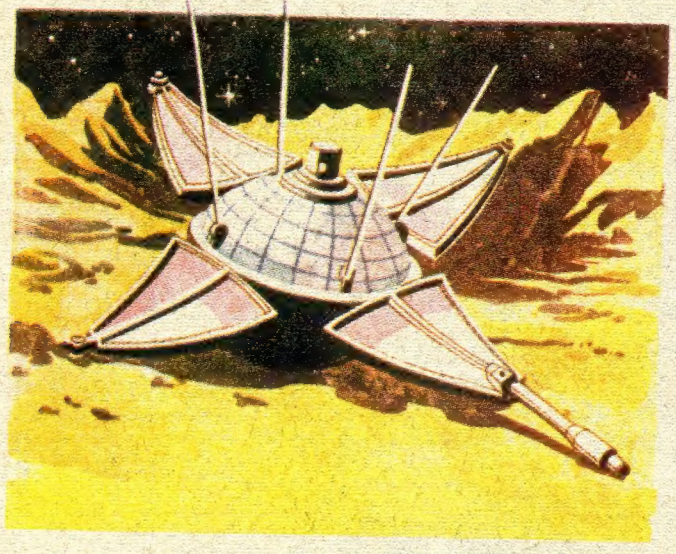

3 ŞUBAT 1966'da SOVYETLERİN LUNA-9 UYDUSU AY YÜZEYİNE BU ŞEKİLDE YUMUŞAK İNİŞ YAPMIŞTI...

Söylediğimiz şeyler basit gibi görünmektedir,ama bu çeşit bir uydunun fırlatılmasının pratik gerçekleştirilmesi pek o kadar basit değildir.Örneğin, Merih'e gitmek için,evrensel çekimden faydalanmak suretiyle 5 ay yolculuk yapmak ve 200 milyon kilometreyi aşan bir uzaklıkla radyo bağlantısı kurmak gerekmektedir.Bundan ötürü,insanoğlunun fırlattığı bir taşıt aracının Venüs'e varması haberini bütün dünya belirli bir şaşkınlıkla karşılamıştır.1965 yılında, Sovyetler Venüs uydularıyle tarihin ilk gezegenlerarası uçuşunu gerçekleştirmişlerdi.

Fakat 18 Ekim 1967 de,Moskova saatiyle 7 yi 38 dakika geçe çok büyük bir önem taşıyan bilimsel bir olay gerçekleştirilmekteydi.Venüs IV adlı uzay araştırıcısı,Venüs çevresinde bir yörüngeye oturtulduktan sonra bir iniş modülünü salıvermekte, modül esrarengiz Venüs atmosferini yavaşça geçtikten sonra yere yumuşak iniş yapmaktaydı.Bu deney ilk defa olarak manyetik alanın kuvvetini,basıncı,bu gezegenin atmosferinin yoğunluk ve bileşimini ölçmek olanağını sağlamıştır.

İnsanların ulaşmayı hedef tuttukları öteki gezegen Merih'tir ve burada,yine 1965 denberi yer yüzüne "kırmızı gezegenin" en

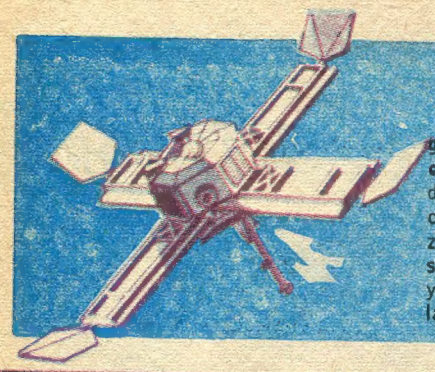

Mariner, Venüs ve Merih gezegenlerinde araştırmalar programının bir bölümünü teşkil eden bir Amerikan uzay araştırıcısıdır. 1973 yılında Merih gezegenine yumuşak iniş yapılmasını öngören "Viking" tasarısının yörünge bölümü olarak kullanılacaktır.

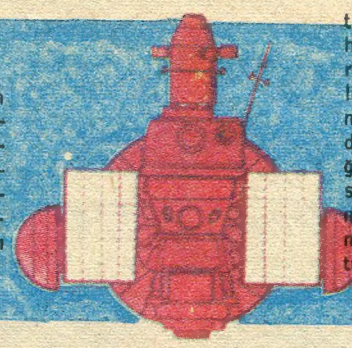

Venüs gezegeninde araştırma yapmak için özel olarak hazırlanan Venüs tipi Sovyet araştırıcıları, Venüs'deki yoğunluk ve basınç hakkında çok önemli açıklamalar elde etmişlerdir. Venüs IV, her zaman çok yoğun ve anlaşılması imkânsız bir sis tabakasiyle çevrilmiş bulunan bu gezegene ilk yumuşak inişi yapabilen araştırıcı olmuştur.

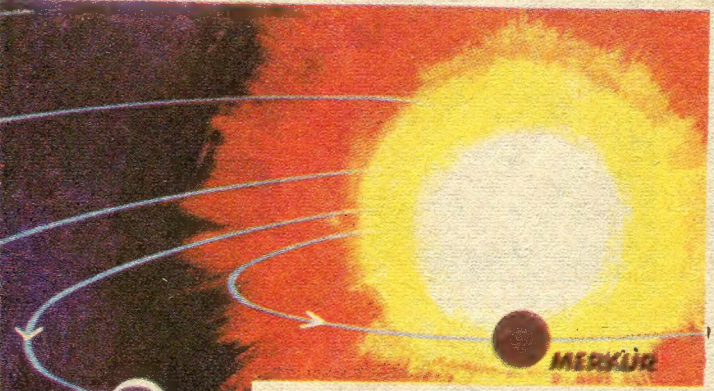

hayret verici resimlerini gönderen Mariner VI sahneye çıkmaktadır. Merih'in delik deşik yüzü, bu resimlerde ilk kez bütün soğuk ve şaşırtıcı gerçeği ile görülmektedir. O kraterleri gören bir kimsenin, Merih'de hayat olduğu hakkındaki şüpheleri artacaktır.

Fakat biz bunlardan bahsederken, güneş sistemimizin öteki gezegenlerine yolculuklar yapmayı düşünen ve tasarlayan kimseler de var. Gerçekten, 1974 veya 1975 yılında, bir araştırıcının Jüpiter'e inmesi gerekmektedir. 1977 de ise, yani beş yıl kadar sonra, bir araştırıcı Dünya-Jüpiter-Satürn-Plüton arasını dolaşabilecektir. Bu uçuşların yapılacaklarından emin olabilirsiniz!

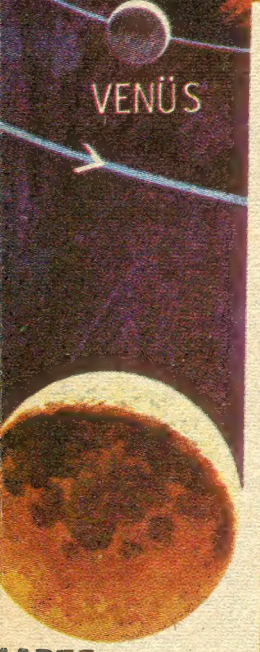

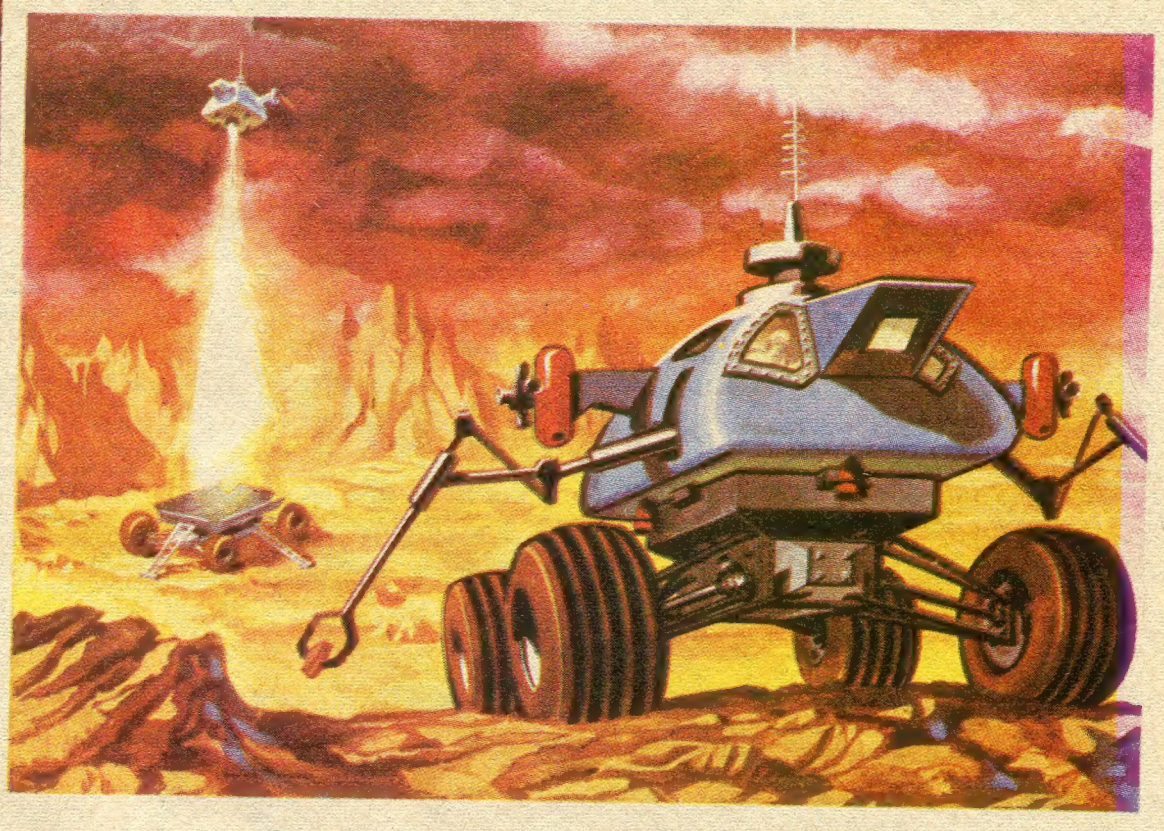

SORULAR

Uzay araştırmaları hakkındaki bu küçük konuşmamızı, insanın Jüpiter'e inişini canlandıran yukarıdaki güzel resimle kapadık. Fakat bu ihtimal bize bazı şeyler düşündürdü:

1-Öteki gezegenlerde araştırmalar yapılmasından ne gibi faydalar sağlanabilir?

2-Hangi zorunluklar insanı kendi gezegeninden uzaklara sürüklemektedir?

3-İnsan yaşamaya elverişli olmayan dünyalarda yaşamaya çalışmak tehlikesini göze alacağı yerde, kendisi için yaratılmış olan biricik dünyayı daha yaşanabilir hale getirmeye çalışsa daha iyi olmaz mı?

4-Uzay teşebbüslerinin dünyamızı daha iyi hale sokmaya yardımı olacak mıdır? Nasıl?

telgrafı bulan a

Bilimsel gelişmelerin uzun tarihinde, zor hayat şartları içinde yaşamış, dehaları ancak ölümlerinden sonra anlaşılmış mucitler çoktur. Ancak, sadece biri zenginlik içinde yaşamıştır. Bu ünlü kişi, telsiz telgrafın babası Guglielmo Marconi idi. 25 Nisan 1874 de İtalya'nın Bologne şehrinde doğan Marconi, hem zengin hem de soylu bir ailenin çocuğuydu. Bir yandan İtalyan, öte yandan İrlandalı köklü bir aileden geliyordu. Küçük yaşlarda elektrik onu öylesine cezbetmişti ki, dünyada elektrikle ilgili bütün çalışmaları izlemekle vakit geçirirdi. Fırtınaların elektrik gücünü bir uçurtma yardımıyla dalgaları tesbit ederek ölçen Amerikalı mucit Benjamin Franklin, 1888 de elektrik dalgalarının hava akımlarında nasıl yayıldığını keşfeden Alman Heinrich Hertz, 1889 da bir alıcı alet ile elektrik dalgalarını belirleyen Fransız Edouard Branly gibi, Marconi'nin de elektrik olayına karşı büyük bir tutkusu vardı.

Yıllar geçtikçe Manş denizinin ötesinden bir radyo mesajı almayı ve seyir halindeki bir gemi ile telsiz bağlantısı kurmayı başarmıştı. 1897 de, İngiltere'de Telgraf ve Telsiz Yayım Şirketini kurdu. Böylece Galler Prensinin sık sık gittiği Wight adasındaki Kraliçe Viktorya'nın sayfiye evi ile bağlantı sağladı. Galler Prensi'nin kraliyet yatına bir radyo yerleştirerek Kraliçe ile telsiz bağlantısı sayesinde karışılıklı mesaj alış-verişine başladı. Bu mesajların süratle ulaşması Kraliçe Viktorya'yı hayretler içinde bıraktı. Ancak Marconi bu icatlarla yetinmiyor, iki yardımcı ile birlikte durmadan çalışıyordu. Nihayet Saint Jean de Terre Neuve'de bir atölyeye çekildi ve burada limanın yakınlarında Signal Tepesinde bir uçurtmanın gövdesine anten bağlayıp beklemeye başladı. Alıcısının başında sesler almak için bekleyen Marconi nihayet bunu da başardı.

12 Aralık 1901 tarihinde İngiltere'den mors sinyalleri almaya başladığı zaman, telsiz telgrafın okyanüsü aştığını bildiriyordu. Guglielmo Marconi, mors alfabesini kurarken sinyalleri bir uçtan ötekine bu alfabenin harflerine göre ulaştırmaya çalışıyordu. Bunu yapmak için de kısa ve uzun sinyalleri tesbit edecek hassas bir alet hazırlaması gerekiyordu. İtalya'ya gidip ailesinin yanına yerleşti. Bir gece yarısı telaş içinde annesini uyandırdı ve atölyesine götürdü. Telgraf kayıt aletinin düğmesine basıp yanındaki kutuyu harekete geçirince sesler birbirini izliyordu. Annesine bu başarısını göstermek istemişti Marconi.

Artık telsiz telgraf gerçekleşmişti, Ancak, İtalyada bu çalışmalar pek kimsenin ilgisini çekmiyordu. Marconi bu yüzden İngiltere'ye gitmeyi kararlaştırdı. Orada annesinin tanıdıkları vardı. Onlar vasıtasıyla resmi makamlarla ilişki kurabilirdi. Böylece İtalya'dan ayrıldı. İngiliz Posta İdaresinin başmühendisi Marconi'ye yardım edeceğini söylemişti. 1896 yılında İngiltere'ye gelişinden kısa bir süre sonra Marconi çalışmalarını halka göstermek istedi. Londra'da bir gösteri düzenledi. Seyircileri, can sıkıntısından boş vakitlerini geçirmek isteyen birkaç kişiden ibaretti. Marconi, 1,600 metre uzaklıkta kurduğu bir istasyon ile mors işaretleri vasıtasıyla telgraf denemesini onlara gösterdi. Seyirciler hayretler içinde kalmışlardı. Ve işte böylece telgraf tarihte yerini alıyordu artık.

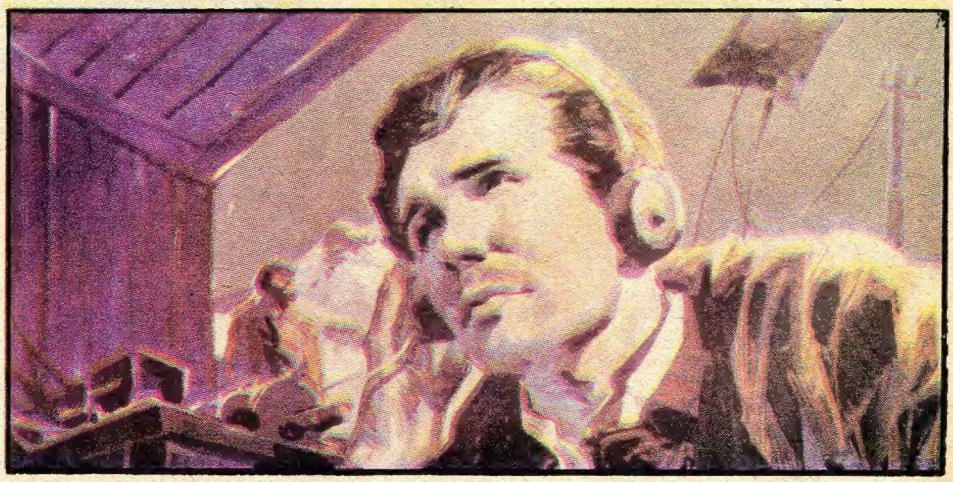

am: MARKONİ

Uzun mesafeler arasında bağlantı kurulması ulaşım tarihinde büyük bir çığır açtı. Marconi'nin yardımcıları, onun son derece sakin ve soğukkanlı olduğunu söylerlerken, telsiz telgrafın "babası" kendine çok güveniyor, çalışmalarından olumlu sonuçlar alacağına inanıyordu. Telsiz telgrafın gemilerde kullanılması için alınan tedbirler genişletiliyor, denizciler bu harikulade 'kurtarıcı' aletten mutlaka temin etmek istiyorlardı. 1910 yılında Marconi'nin büyük icatı bir kaatilin yakalanmasını sağlamıştı. Crippin adında bir doktor, cinayet işledikten sonra kaçmış, polis tarafından aranıyordu. Kaatil, bir vapura binip Amerika'ya doğru yol almıştı. Geminin kaptanı Atlantik Okyanusunda seyrederken, bir radyo mesajı aldı ; kaatilin gemide olup olmadığı soruluyordu... Geminin kaptanı kısa bir aramadan sonra Crippin'i tesbit etti ... Derhal polise bir mesaj geçerek durumu bildirdi. New York'a gelirken, polis Crippin'i yakalamak için bütün tertibatı almıştı...

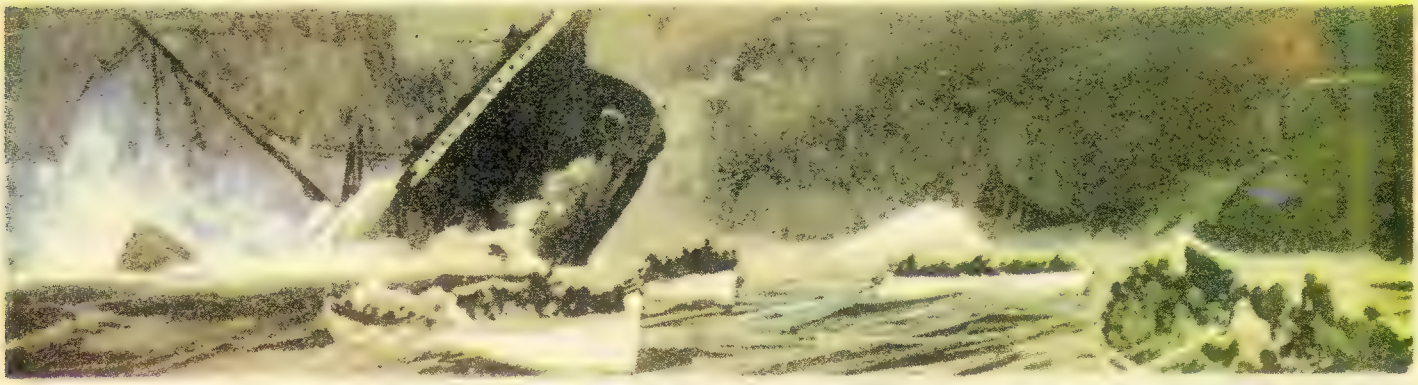

1909 yılında Marconi fizik alanında Nobel ödülünü kazandı. Aynı yıl İtalya Kralı onu İtalyan Senatosuna üye ilan etti. Zengin, ünlü bir kişi olan Marconi artık fikirlerinin gerçekleşmesi ve başarılarının artması için bütün gücüyle çalışıyordu. 1912 yılında bütün gemiler telsiz tertibatı kurulmasını istiyorlardı. O devirde, deniz facialarının önlenebilmesi için telsizin önemli rolü dikkate alınıyor, her gemi, radyo tertibatını kurmakta gecikmiyordu.

1916 yılında Marconi telsiz yayım tarihinde çok önemli bir icadı daha gerçekleştirdi. O zamana kadar araştırmaların çoğu uzun dalgalarla ilgili idi. Marconi kısa dalga yayımlarının daha uzun mesafe katedeceğini tesbit etmişti. Avrupa-Avustralya arasında bir bağlantı kurdu. Bu sayede dünya çapında bir yayım çemberi tesis etmiş oluyordu. 1920 yılında, ünlü mucit, iki büyük emelini gerçekleştirmeyi kararlaştırmıştı: Bilim ve Denizi biraraya ge-

tirmek. Bir kotra satın aldı. Adını "Elettra" koydu. Bu kotrada yaşamaya başladı ve bir araştırma laboratuarı kurdu.

Devrin en büyük gemilerinden biri olan Titanic 2000 yolcusuile ilk seferine çıkmıştı. 1912 yılında 14 Nisan akşamı Kuzey Atlantik'te bir buzdağına çarptı ve battı. Yolculardan 1.500 kadarı kayboldu. Geri kalanların hayatları da telsiz telgraf sayesinde kurtuldu. Gemideki iki telsiz memuru son ana kadar mesajlar vererek, kurtarma gemilerine durumu bildirdiler. Böylece yardıma gelen gemiler 500 den fazla insanın hayatını kurtardı.

1920 yılında, İngiliz mucit Ambrose Fleming' in adı da radyo ile birlikte bütün dünyaya yayılıyordu. 1920 yılının Haziran ayında ünlü İngiliz şarkıcı Nellie Melba, Marconi de Chemsford fabrikasında bir mikrofon önünde şarkı söylüyor, aynı anda Londra'nın ünlü lokali Albert Hall'de dinleniyordu. İşte o gün radyo doğmuştu. Marconi her ne kadar kendini telsiz telgrafın mucidi-saymamış ise de, onun dehası ve uygulamalarındaki başarısı olmasaydı telsiz telgrafın tarihçesi tamamen değişecekti. Marconi 20 Temmuz 1937 yılında öldü. Telsiz telgrafın babasına muhteşem bir cenaze töreni yapıldı.

GİZLİ AJAN 19

JİM

ASKERLER, ALIŞTIRILMIŞ KÖPEKLERİNİ DE YANLARINA ALIP, NEHİR BOYUNCA KAÇAKLARI ARAŞTIRMAYA BAŞLARLAR..

BU ARADA BİNBAŞI KLAUS DA UYANDIRILDI....

ONLARA SEN YARDIM ETMİŞSİNDİR... SÜTÜME UYKU İLACI ATTIN!...

HAYIR BİNBAŞIM, HAYIR... BEN SİZE CANDAN BAĞLIYIM... ALARMI VEREN BENİM!..

...O... YÜZBAŞI YAPTI... ARKAMDAN MUTFAĞA GELDİ... BARDAĞINIZA UYKU İLACINI DA O ZAMAN ATMIŞ OLABİLİR, BİNBAŞIM!...

ASKERLER, ONLARI BULAMAZSANIZ İÇİNİZDEN BAZILARI KURŞUNA DİZİLECEK!!

FAKAT JİM İLE PROFESÖR, BAŞKA TARAFTAYDILAR...

PROFESÖR, ÇABUK GELİNİZ!..

NEREYE GİDİYORUZ?..

BURADA KALACAĞIZ... ALMANLAR BİZİ DIŞARDA ARARLARKEN BURADAN AYRILMAYACAĞIZ... BAKIN.....

...BU GİZLİ ODAYI GERMAİNE GÖSTERDİ... KIRK YILDANBERİ BURADA BULUNUYOR... ALMANLAR BİLMİYORLAR... GİRİN İÇERİ .....

BİRKAÇ SANİYE SONRA:

NASIL, BU SIĞINAK HOŞUNUZA GİTTİ Mİ, PROFESÖR NEVİLLE?..

AH TANRIM!... RÜYA GÖRÜYOR GİBİYİM.....

BİR KAÇ GÜN BURADA KALACAĞIZ... ZAMANI GELİNCE, YERDEKİ KAPAKTAN ÇIKACAĞIZ!

SİZCE ALMANLAR GERMAİNE DEN ŞÜPHELENMEZLER Mİ?

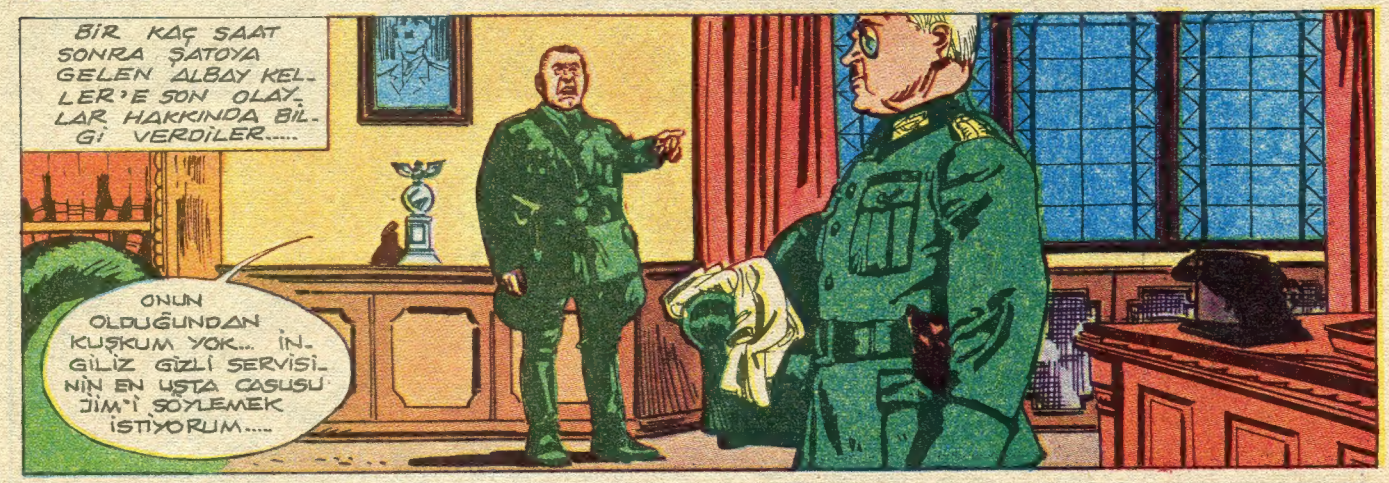

GERMAİNE, ÜÇÜNGÜ GÜNÜN GECESİ YERDEKİ KAPAĞA GELDİ... JİM İLE PROFESÖR NEVİLLE, GİZLİ ODADA BULUNAN SİVİL ELBİSELERDEN GİYİNEREK BİR MERDİVENDEN İNEN KÂHYAYI TAKİP ETTİLER.....

DEVAMI VAR.

O DELİK NE İŞE YARIYOR KAZAN?...
GÖMDÜĞÜMÜZ SAVAŞ BALTAMIZI ARIYORUZ... ORADA OLACAKTI, AMA, BİR TÜRLÜ BULAMIYORUZ!...

ORADA MI GÖMÜLÜ OLACAKTI DEDİN!?... GERÇEKTEN İHTİYARLIYORSUN ARTIK... O BALTANIN NE OLDUĞUNU HATIRLAMIYORSUN
NEDEN? NE OLDU PEKİ BALTAMIZ?

ONU SEN BANA ARMAĞAN ETMEMİŞ MİYDİN?... ONU TEMELLİ OLARAK GÖMMEYE KARAR VERDİĞİN ZAMAN, BİRİCİK KESKİN BALTA OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİM SANA... UNUTTUN MU?...
YAA, ÖYLE Mİ?. BALTA HÂLÂ SENDE Mİ?

GEL BENİMLE... KIRILDIĞI İÇİN SAPINI DEĞİŞTİRTTİM..... AMA BALTA ESKİSİ GİBİ!..
SSSST!... YAVAŞ KONUŞ.. DUYMASINLAR.....

BALTA İLE O DELİĞE DALAR, ONU ORADA BULMUŞ GİBİ YAPARIM... BENİ REZİL OLMAKTAN KURTAR... KABİLEM KORKUNÇ DEREDE TUTUCUDURLAR... BALTA NEREDE?

NEREDE OLACAK, ODUN SEPETİNİN İÇİNDE, KAZAN AMCA!....

FA... FAKAT, BALTA YOK SEPETTE!...

KİM ALMIŞ OLABİLİR ONU ORADAN!?.. HEP ORADAYDI!..
KÜÇÜK YAY NEREDE?. AZ ÖNCE YANIMIZDAYDI!...

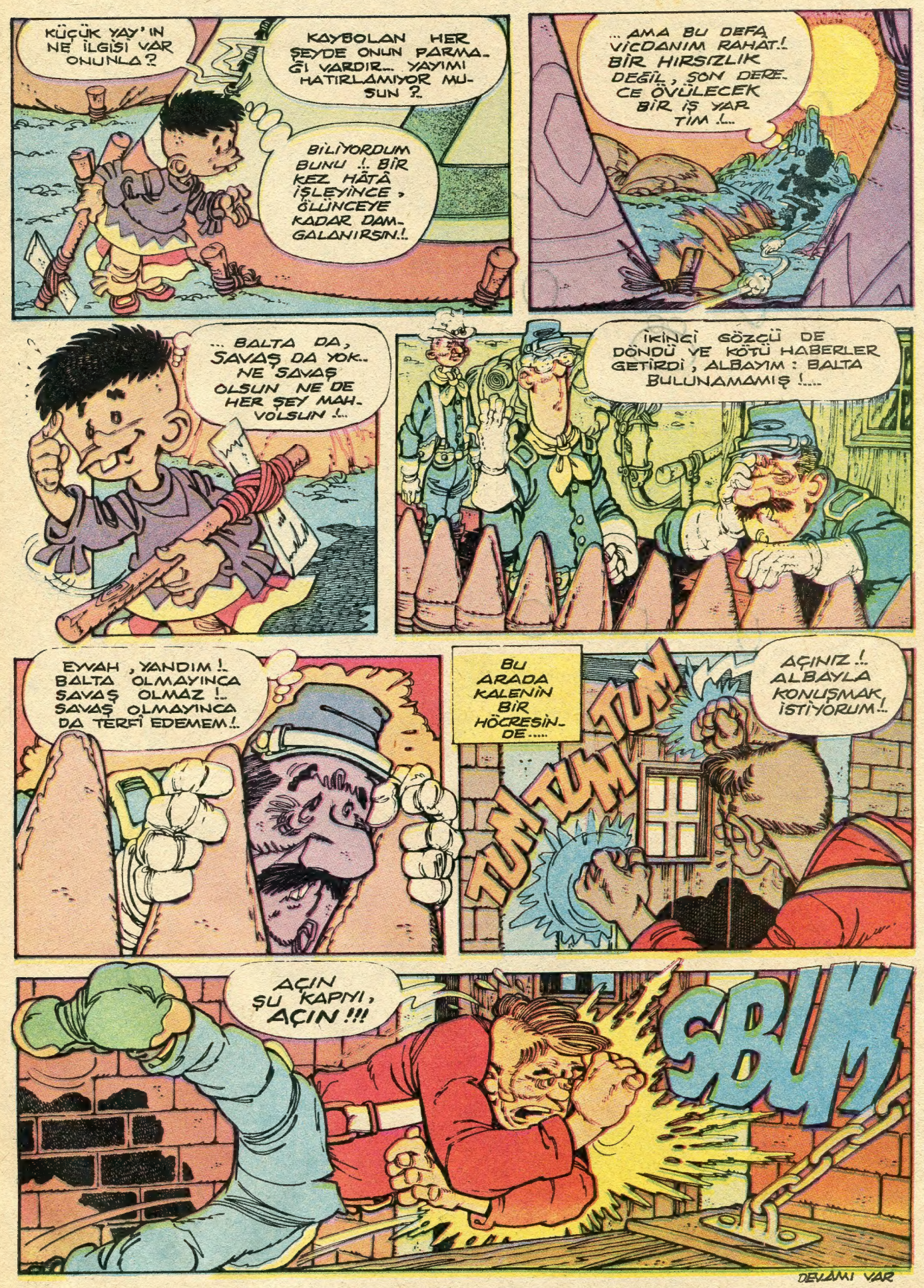
KÜÇÜK YAY'IN NE İLGİSİ VAR ONUNLA?
KAYBOLAN HER ŞEYDE ONUN PARMAĞI VARDIR... YAYIMI HATIRLAMIYOR MUSUN?
BİLİYORDUM BUNU!.. BİR KEZ HATÂ İŞLEYİNCE, ÖLÜNCEYE KADAR DAMGALANIRSIN.!
... AMA BU DEFA VİCDANIM RAHAT.! BİR HIRSIZLIK DEĞİL, ŞÖN DERECE ÖVÜLECEK BİR İŞ YAPTIM!...
... BALTA DA, SAVAŞ DA YOK.. NE SAVAŞ OLSUN NE DE HER ŞEY MAHVOLSUN!...
İKİNCİ GÖZCÜ DE DÖNDÜ VE KÖTÜ HABERLER GETİRDİ, ALBAYIM: BALTA BULUNAMAMIŞ!....
EYVAH, YANDIM! BALTA OLMAYINCA SAVAŞ OLMAZ!.. SAVAŞ OLMAYINCA DA TERFİ EDEMEM!..
BU ARADA KALENİN BİR HÖCRESİNDE.....
TUM TUM TUM
AÇINIZ!.. ALBAYLA KONUŞMAK İSTİYORUM!
AÇIN ŞU KAPIYI, AÇIN!!!
SBUM
DEVAMI VAR

EĞLENCELİ BULMACALAR

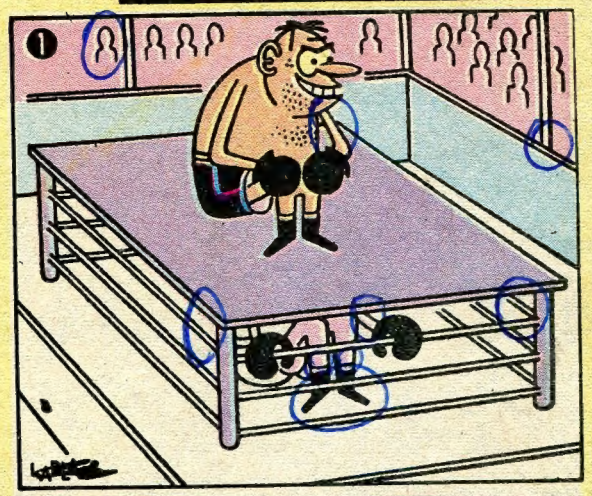

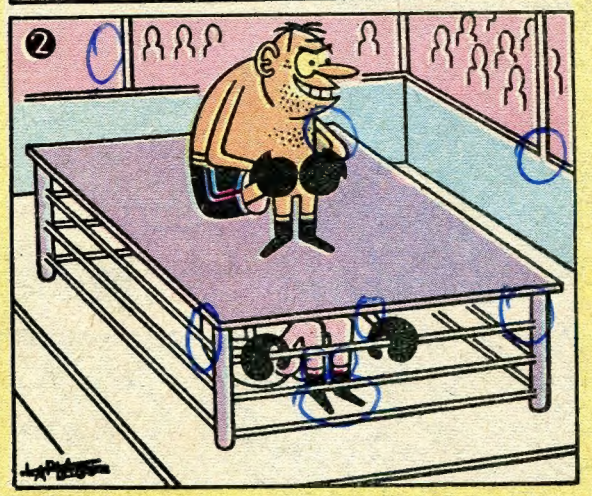

8 KÜÇÜK FARK: *Süre:2 dakika*

Üstteki iki resimin ortasında 8 küçük fark var. Bunları bulabilirmisiniz?

CEVAPLAR:

8 KÜÇÜK FARK: 1-Sol üstteki ilk seyirci. 2-Boksörün şort-unun yan bandı. 3-Boksörün sol kolu. 4-Ringin sağ tara-findaki üçüncü ip eksik. 5-Ringin altındaki boksörün sol kolu. 6-Ringin altındaki boksörün sağ ayağı. 7-Ringin al-tındaki boksörün beli. 8-Sağdaki cemekanın direği. BEN-ZER İKİ ADAM: C ile H. BAYRAKLARIN EŞLERİ: Birinci sıranın 3., ikinci sıranın 1., üçüncü sıranın 2. bayrakları aynıdır. AYNADAN GÖRÜNTÜLERİ: A-7, B-11, C-5.

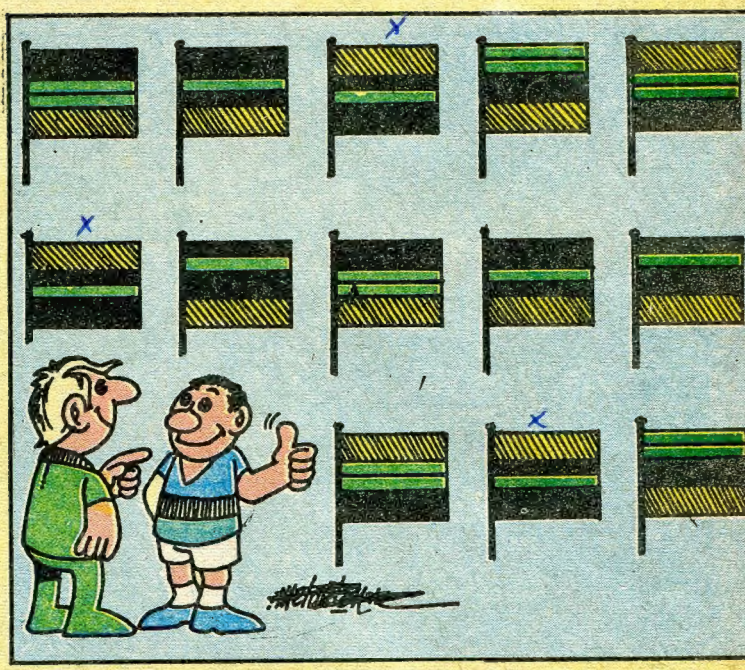

BAYRAKLARIN EŞLERİ: *Süre:3 dakika*

Yukarıdaki 13 bayraktan sadece 3 tanesi birbirlerinin aynisi. Bu 3 bayrak hangileridir?

AYNADAN GÖRÜNTÜLERİ: *Süre:4 dakika*

Sağdaki A, B ve C resimlerinin aynadaki görüntüleri kaç numaralı resimlerdir.

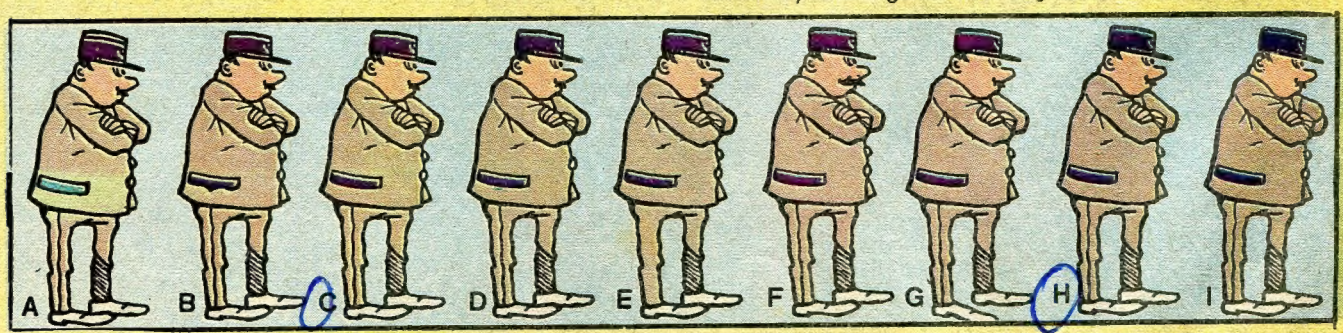

BENZER İKİ ADAM: *Süre:3 dakika*

Birbirlerinin aynısı gibi görünen dokuz resimden yalnız ikisi eştir. Bu eş iki resmi bulunuz...